15/06/2020

Епископ бачки Иринеј на дан Светог Јустина: Био је истински исповедник вере и мученик по духу

Прослава Преподобног оца Јустина у манастиру Ћелије и ове године протекла је у знаку сабрања у молитви и славословљу Господа и богомудрог научника и подвижника, који је у овој светињи служио преко три деценије и у којој је својим светим моштима и данас присутан. Светом архијерејском Литургијом у заветном храму оца Јустина началствовао је Његово Преосвештенство Епископ бачки г. Иринеј, уз саслуживање администратора Епархије ваљевске Епископа шабачког г. Лаврентија, Епископа мохачког г. Исихија и свештенослужитеља из више епархија.

Након свете Литургије, преломљен је славски колач и приређена свечана академија у манастирској порти. Сабрање је завршено трпезом љубави, коју је ћелијско сестринство, на челу са игуманијом мати Гликеријом, приредило за све госте.

-У данашњем дану прослављен је вишеструки празник. Недеља, као Васкрсење Христово, а такође и угодници Божји који су у име Господње поднели разна искушења и страдања, којима је испуњен живот у овоме свету.

Свето Јеванђеље нас учи о Господу Христу као добром пастиру који живот полаже за своје стадо. То се односи и на пастире Цркве, угоднике Божје, који понављају Његов подвиг у свом делању – жртвују себе за своје стадо. Као што они Господа прослављају, тако и Господ њих прославља светитељством. Међу њима су и двојица данас прослављених светитаља – Свети Јустин, ранохришћански философ и мученик, и наш савременик, дугогодишњи духовник свете ћелијске обитељи који по њему носи име, Преподобни отац Јустин Ћелијски, казао је у празничном слову Епископ бачки г. Иринеј, један од ученика и духовних синова аве Јустина Ћелијског.

Осим што је одржао много непролазних беседа и написао много страница које ће хранити наш верни народ, многе православне, али и неправославне народе на чије језике се његова дела преводе, он је био мученик по своме духу и по својој савести, истински исповедник вере, спреман, ако затреба, и живот свој да положи за доброг пастира Христа и Његово стадо.

-Сећам се, казивао нам је, како су га локални властодршци стално држали на оку, претили и њему и манастиру и уходили ко ту долази… Када га је један од њих испитивао, од аве Јустина је добио одговор: `Зар ви мислите да се ја плашим? Да ме убијете, ви ме награђујете, јер ме шаљете у наручје Христово. За мене је то добитак и спасење, ви мени не можете ништа.` Тиме је побеђивао, тим духом Црква побеђује, ево, две хиљаде година. Кад кажемо да Црква побеђује, кажемо да побеђује њена глава – Христос Господ, Отац небески, чији је она дом. Да побеђује Дух Свети, који је душа Цркве, и истински хришћани које видимо у ликовима светих. Ава Јустин током целог земаљског живота чинио је дела Христова. Као исповедник, проповедник, учитељ вере, као дубински зналац богословља, испосник, молитвеник… Имао је бескрајно смирење које имају сви свети, као једини свети, Господ Христос, сећања су владике Иринеја.

-Право је чудо да је Бог једном малом, напаћеном и ратовима десеткованом народу подарио такве људе као што су отац Јустин и владика Николај, да постану светима свеколикој православној васељени, а за њихова дела знају и теолози који нису православни. Поред великог дела, остало је његово живо присуство да буде молитвени заступник свима нама, баш како се молио за све људе и сву творевину Божју. Ваљевски крај, поред двају новопросијавших светитеља, благословен је и другим истакнутим пастирима попут блажене успомене владике Јована Велимировића, владике Лаврентија и недавно преминулог владике Милутина. Радост данашњег славља донекле је осенчило упокојење мати Антонине, која је много учинила да беседе оца Јустина буду

записане. Господу се преставила у навечерје празника посвећеног светоме старцу чија је, као и све ћелијске сестре на челу са игуманијом мати Гликеријом, била верна ученица, рекао је владика Иринеј, уз наду да ће се и она молити за све нас у насељу праведника.

У светој Литургији учествовало је више хиљада верника из разних крајева Србије, али и ван њених граница. Славски обред одслужен је испред тропрестолног храма, након ког је епископ Лаврентије заблагодарио владики Иринеју на принесеним молитвама и у име свештенства Епархије ваљевске га даривао панагијом у част тридесетогодишњице његове архијерејске службе, коју обележава ове године.

-Нека Вам Господ да здравља и снаге да издржите у свом неуморном пастирском послу и да помажете браћу архијереје својим великим искуством и својом неуморном активношћу, рекао је владика Лаврентије, уручивши дар брату архијерају.

Узвративши благодарјем, владика Иринеј је подсетио на пастирску бригу владике Лаврентија за верни народ од Аустралије до целе Западне Европе. -Ако је неко током целог живота био неуморан, онда је то Преосвећени Владика Лаврентије, истакао је бачки архијерај, дирнут сећањем на његов јубилеј и пажњом која му је указана у ваљевском крају. Он је честитао празник владики Лаврентију, игуманији Гликерији, ћелијским сестрама и свима који су се данас у част оца Јустина сабрали у светињи на обали Градца.

-Преподобни отац Јустин појавио се у судбоносним тренуцима у животу српског народа. Зато је у свом времену био прогоњен и затваран. Сваки велики човек и идеја имају своје време. Да ли је данашње време – време оца Јустина, запитао је у својој беседи „Свети Јустин Ћелијски – наш савременик“ на свечаној академији историчар др Милош Ковић.

-Отац Јустин је одрастао у времену тенденција западних земаља да изврше утицај на српску културу. Школован по свету, упознао је добро Европу и запад, сазрео је у доба Великог рата и спознао важност угледања на Христа и Светог Саву. Страдање у доба комунизма било је сведочење вере и слање порука народу. Владика Николај је прогнан, али отац Јустин је остао и одбранио темеље наше Цркве на којима она данас почива. Отворимо његове беседе и видећемо како нас описује и какви ми Срби треба да будемо, након свих страдања и заблуда у којима смо се као народ налазили, тежећи ка лажним културама овог света које стоје на „Јудином сребролубљу“. Бити Србин значи Богочовека Христа сматрати за највишу вредност и волети Га

више од свега. Увек се, каже ава Јустин, треба определити за Царство небеско, а не земаљско, и све решавати по правди Бога истинога. Зато је отац Јустин наш савременик, тачније, његово време тек долази, део је сјајног излагања др Милоша Ковића.

-Отац Јустин нас слуша, осећа, моли за нас и исцељује истом снагом вере као и док је ходао стазама и алејама овог манастирског рајског врта, речи су редитеља и публицисте Драгослава Бокана изговорене у оквиру предавања „Братство и јединство у Господу Христу, као заветна мисао Светог аве Јустина“.

-Светитељска култура у српском народу испуњена је мноштвом Божјих угодника, црквених пастира, владара и мученика од средњег века па до оних у страшном судилишту у столећу за нама и данашњим данима. Међу њима се у нашем времену посебно истичу Свети владика Николај и Преподобни отац Јустин, двојица генијалних писаца и равноапостолних проповедника, два посебно сјајна драгуља светитељске круне. Они су духовна и апостолска браћа Свети Петар и Свети Павле православља српског стила и искуства. Имали су неизмерну љубав за свој српски народ и цео живот страдали за њега. Појавили су се у времену страшне таме и Господ нам их је дао да прокрче пут наше духовне обнове. Они су најбољи доказ снаге о непобедивости јеванђељске мисли двојице или тројице праведника који наступају у Христово име. Надахнути песници и тајновидци, молитвеници за читав наш народ, њих двојица су истински анђели Светосавља, рекао је поред осталог Драгослав Бокан, одушевивши све слушаоце у порти манастира Ћелије.

У уметничком програму академије наступила је млада уметница Марија Обрадовић, извевши традиционалне композиције на фрули, уз пратњу свог оца Владимира Обрадовића.

Епископ бачки г. Иринеј је захвалио предавачима за изврсна излагања. Када је реч о богословљу ученика оца Јустина, много су урадили Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије и Епископ умировљени захунско-херцеговачки г. Атанасије. Такође, значајан допринос дао је Епископ Руске Заграничне Цркве г. Марко и други који су се надахњивали делом оца Јустина. Што се тиче интелектуалне елите у српском народу, већина можда није чула за оца Јустина и владику Николаја. Неки који јесу – бестидно их клеветају, рекао је владика Иринеј. На сву срећу, поред тог антисрпског псеудоелитизма постоје људи као ови које смо данас слушали, похвалио је бачки архијерej др Милоша Ковића и редитеља Драгослава Бокана, уз наду да

ће њихове речи допрети до многих православних Срба.

Свечаност у манастиру Ћелије завршена је трпезом љубави, коју је сестринство припремило за све који су дошли да са њима прославе празник Преподобног оца Јустина, великог духовника ове светиње и молитвеника коме из дана у дан у њу притичу боготражитељи са сви страна.

mitropolija.com